IN THE UNITED STATES PATENT AND TRADEMARK OFFICE

In re application of: Kimmo Mylly et al

Serial No.:

Group No.:

Filed: Herewith

Examiner:

For:

A METHOD AND A SYSTEM FOR DETECTING BUS WIDTH,

AN ELECTRONIC DEVICE, AND A PERIPHERAL DEVICE

Director, U.S. Patent and Trademark Office Alexandria, VA 22313-1450

TRANSMITTAL OF CERTIFIED COPY

Attached please find the certified copy of the foreign application from which priority is claimed for this case, along with the certified translation of Tuulikki Tulivirta, Certified Translator:

Country:

Finland

Application Number:

20022113

Filing Date:

November 29, 2002

WARNING:

"When a document that is required by statute to be certified must be filed, a copy, including

a photocopy or facsimile transmission of the certification is not acceptable." 37 C.F.R. 1.4(f)

(emphasis added).

Reg. No.: 31,391

SIGNATURE OF PRACTITIONE

Francis J. Maguire

Tel. No.: (203) 261-1234

Ware, Fressola, Van Der Sluys & Adolphson LLP

(type or print name of practitioner)

Customer No. 004955

755 Main Street, P.O. Box 224

P.O. Address

Monroe, Connecticut 06468

NOTE:

The claim to priority need be in no special form and may be made by the attorney or agent, if the foreign application is referred to in the oath or declaration, as required by § 1.63.

CERTIFICATE OF MAILING (37 CFR 1.10)

I hereby certify that this correspondence is, on the date shown below, is being deposited with the United States Postal Service on the date shown below is being deposited with the United States Postal Service with sufficient postage as Express Mail No. EV303712737US in an envelope addressed to the: Mail Stop Patent Application, U.S. Patent and Trademark Office, P.O. Box 1450, Alexandria, VA 22313-1450.

Date:

November 26, 2003

Margery B. Hood

(Type or print name of person mailing paper)

Helsinki 31.10.2003

E T U O I K E U S T O D I S T U S P R I O R I T Y D O C U M E N T

Hakija Applicant

Nokia Corporation Helsinki

Patenttihakemus nro Patent application no 20022113

Tekemispäivä Filing date

29.11.2002

Kansainvälinen luokka International class

G06F

Keksinnön nimitys Title of invention

"Menetelmä ja järjestelmä väyläleveyden tunnistamiseksi, elektroniikkalaite ja oheislaite"

Täten todistetaan, että oheiset asiakirjat ovat tarkkoja jäljennöksiä Patentti- ja rekisterihallitukselle alkuaan annetuista selityksestä, patenttivaatimuksista, tiivistelmästä ja piirustuksista.

This is to certify that the annexed documents are true copies of the description, claims, abstract and drawings originally filed with the Finnish Patent Office.

Pirjo Kalla Tutkimussihteeri

Maksu

50 €

Fee 50 EUR

Maksu perustuu kauppa- ja teollisuusministeriön antamaan asetukseen 1027/2001 Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista muutoksineen.

The fee is based on the Decree with amendments of the Ministry of Trade and Industry No. 1027/2001 concerning the chargeable services of the National Board of Patents and Registration of Finland.

FIN-00101 Helsinki, FINLAND

1 []

Menetelmä ja järjostolmä väyläleveyden tunnistamiseksi, elektroniikkalaite ja oheislaite

Nyt esillä oleva keksintö kohdistuu menetelmään elektroniikkalalttee-5 seen liitetyn oheislailleen väyläleveyden tunnistamiseksi, jossa oheislaitteella on käytottävissä ainakin yksi väyläleveys määrätystä joukosta väyläleveyksiä. Keksintö kohdistuu lisäksi järjestelmään, joka käsittää elektroniikkalaitteen, elektroniikkalaitteeseen liitettävissä olevan oheislaitteen, jossa on järjestetty käytettäväksi ainakin yhtä väyläleveyttä 10 māārātystā joukosta väyläleveyksiä, ja joka järjestelmä käsittää väyläleveyden tunnistimen elektroniikkalaitteeseen liitetyllä oheislaitteella käytettävissä olevan ainakin yhden väyläleveyden tunnistamiseksi. Keksintö kohdistuu myös elektroniikkalaitteeseen, jossa on väylälevey 15 den tunnistin elektroniikkalaitteeseen liitetyn oheislaitteeseen väyläleveyden tunnistamiseksi, jossa oheislaitteessa on järjestetty käytettäväksi ainakin yhtä väyläleveyttä määrätystä joukosta väyläleveykslä. Keksintö kohdistuu vielä oheislaitteen, joka on liitettävissä elektroniikkalaitteeseen, joka käsittää väyläleveyden tunnistimen elektronlikkalalt-20 teeseen liitetyn oheislaitteen väyläleveyden tunnistamiseksi, ja jossa oheislaitteessa on järjestetty käytettäväksi ainakin yhtä väyläleveyttä määrätystä joukosta väyläleveyksiä.

Tunnetaan elektroniikkalaitteita, joihin voidaan liittää erilaisia oheislaitteita, kuten kortteja (liitäntäkortteja, lisäkortteja), joilla elektroniikkalailteen ominaisuuksia voidaan muuttaa. Esimerkiksi tällaisella kortilla voidaan aikaansaada lisämuistia elektroniikkalaitleeseen, kuten tietokoneeseen, langattomaan viestimeen, henkilökohtaiseen apulaitteeseen, jne. Elektroniikkalaitleessa on tällöin oheislaiteliitäntä. kuten korttiliitäntä, johon oheislaite sijoitetaan. Oheislaiteliitännän kautta voidaan korttiin välillää tarvillaval käyltöjännilleet, ohjaus- ja dalasignaalit. Vastaavasti kortista voidaan välittää informaatiota elektroniikkalaitteeseen tämän oheislaiteliitännän kautta. Oheislaiteliitäntä käsittää tyypillisesti ohjausväylän, osoiteväylän, ja/tai dataväylän. Ohjausväylällä välitetään ohjausinformaatiota elektroniikkalaitteen ja kortin välillä. Osoiteväylää käytetään osoiteiden välittämiseen kortille. Dataväylän tarkoituksena

25

30

35

10

15

20

25

30

35

2

puolestaan on välittää informaatiota elektroniikkalaitteen ja kortin välillä. On kuitenkin kehitetty ratkaisuja, joissa yksi tai useampi mainituista väylistä on ainakin osittain yhdistetty. Esimerkiksi osa osoitetiedosta voldaan välittää dalaväylän kautta. Eräs esimerkki tällaisesta kortista on MultiMediaCardTM –määritysten mukainen muistikortti.

Ongelmana tunnetun tekniikan mukaisissa järjestelmissä on mm. se, että kaikissa kurleissa ei välttämättä käytetä samoja väyläleveyksiä, jolloin elektroniikkalaitteen tulisi kulloinkin kyetä selvittämään se, mikä on elektroniikkalaitteeseen liitetyn kortin väyläleveys, esimerkiksi dataväylän leveys. Jos elektroniikkalaitteessa oletetaan tai tunnistetaan väyläleveys vääräksi, aiheutuu tästä virhetilanteita ja korttia ei todennäköisesti voida edes käyttää. Esimerkiksi ns. SD Memory Card -määritysten (v. 1.01) mukainen muistikortti käsittää dataväylän, jossa dataväyläksi on valittavissa joko 1- tai 4-bittinen dataväylä. Tällaisten uudempien määritysten mukaisten korttien yhteensopivuuden säilyttämiseksi aikaisempiin versoihin suoritetaan kortin alustustoimenpiteet kavttamalla 1-bittista datavavlan leveyttä. Talloin korttia kaynnistettäessä kortti ja laite, johon kortti on kytketty, kommunikoivat 1-bittisellä dataväylällä. Sen jälkeen kun elektroniikkalaite on selvittänyt kortin tukomat väyläleveydet, vol elektronlikkalalte ohjata kortin käyttämään jotakin muuta valittavissa olevaa väyläleveyttä, esim. 4-bittistä väylää. Jos kortti tai elektroniikkalaite ei tue muita kuin 1-bittistä dataväylän leveyttä, toiminta jatkuu 1-bittistä dataväylän leveyttä käyttäen. Väyläleveyksien selvilläminen voidaan suorillaa esimerkiksi siten, että elektroniikkalaitteesta lähetetään SD-määritysten mukainen kortin alustuskomento (ACMD 41). Jos kortti vastaa tähän komentoon, voidaan päätellä, että kortti on ao. määritysten mukainen kortti. Muussa tapauksessa voidaan lähettää esim. MultiMediaCard™ -määritysten mukainen alustuskomento (CMD 1), ja jos kortti vastaa tähän komentoon, voidaan päätellä, että kortti on MultiMediaCard™ --määritysten mukainen kortti.

Kansainvälisessä patenttihakemuksessa WO 02/15020 on esitetty järjestely, jossa kaksi tai useampia muistikortteja voidaan liittää elektroniikkalaitteeseen. Tällöin kuhunkin muistikorttiin on tallennettu tieto siitä, mikä on kortin tukema dataväylän leveys. Elektroniikkalaite voi täl-

→ PRH

löin lukea tämän tiedon ja valita dataväylän leveydeksi jonkin sellaisen leveyden, jota kyseinen kortti tukee. Eräänä epäkohtana tällaisessa järjestelyssä on se, että väylänleveystiedon tallentaminen vie kortin muistitilaa (rekistereltä).

5

10

15

20

25

Nyt esillä olevan keksinnön eräänä tarkoiluksena on aikaansaada parannettu menetelmä ja järjostolmä, jossa kortin tukemien väyläleveyksien selvittäminen ei edellytä väylänleveystiedon tallentamista kortille. Koksintő perustuu siihen ajatukseen, että väylänleveyden selvittämisessä käytetään jotakin muula kortille muodostettua indikaatiota, jonka perusteella väyläleveys on pääteltävissä. Eräs edullinen esimerkki tällaisesta indikaatiosla on korlille lallennettu tieto kortin tukemasta standardista ja/tai standardiversiosta. Täsmällisemmin ilmaistuna nyt esillä olevan keksinnön mukaiselle menetelmälle on pääasiassa tunnusomaista se, että kortilla käytettävissä olevien väyläleveyksien tunnistamisessa käytetään kortille muodostettua yhtä tai useampaa indikaattoria, joka välillisesti ilmaisee sen, mikä yksi tai useampi väyläleveys malnitusta joukosta väyläleveyksjä on käytettävissä kortilla. Nyt esillä olevan keksinnön mukaiselle järjestelmalle on pääasiassa tunnusomaista se, että kortille on muodostettu yksi tai useampi indikaattori, joka välillisesti on järjestetty ilmaisemaan se, mika yksi tai useampi väyläleveys mainitusta joukosta väyläleveyksiä on käytettävissä kortilla. Nyt esillä olevan keksinnön mukaiselle elektroniikkalaitteelle on pääaslassa tunnusomaista se, että tunnistin käsittää lisäksi välineet kortille muodostetun yhden tai useamman indikaattorin arvon selvittämiseksi, joka indikaattori on järjestetty välillisesti ilmaisemaan se, mikä yksi tai useampi väyläleveys mainitusta joukosta väyläleveyksiä on käytetlävissä kortilla. Nyt esillä olevan koksinnön mukaiselle kortille on pääasiassa tunnusomaista se, että kortille on muodostettu yksi tai useampi indikaallori, joka on järjestetty välillisesti ilmaisemaan se, mikä yksi tai useampi väyläleveys mainitusta joukosta väyläleveyksiä on käylellävissä korlilla.

35 n

Nyt esillä olevalla keksinnöllä saavutetaan merkittäviä etuja. Keksinnön mukaisella järjestelyllä voidaan kortin tukemat väyläleveydet selvittää elektroniikkalaitteessa ilman, että korttiin tarvitsee tallentaa tätä tietoa

25

30

35

4.

sellaisenaan, jolloin kortin rekisterikapasiteettia säästyy muuhun tarkoltukseen. Tunnistaminen on myös nopeampaa kuin eri alustuskomentojen käyttö väylälovoyden tunnistamisessa.

- 5 Keksintöä solostotaan seuraavaksi tarkemmin viitaten samalla oheisiin piirustuksiin, joissa
 - kuva 1 esillää keksinnön ensimmäisen edullisen suoritusmuodon mukaista elektroniikkalaitetta ja korttia pelkistettynä lohkokaaviona.
 - kuva 2 esittää elektroniikkalaitteen ja kortin välistä signalointia keksinnön ensimmäisen edullisen suoritusmuodon mukalsen menetelmän yhteydessä,
- kuva 3 esittää keksinnön toisen edullisen suoritusmuodon mukaista elektroniikkalaitetta ja korttla pelkistettynä lohkokaaviona, ja
- kuva 4 esittää elektroniikkalaitteen ja kortin vällstä tletojen välitystä keksinnön toisen edullisen suoritusmuodon mukaisen me netelmän yhteydessä.

Seuraavassa keksinnön erään edullisen suoritusmuodon kuvauksessa käytetään esimerkkinä elektroniikkalaitteesta langatonta päätelaitetta 1, mutta on selvää, ellä keksintöä ei ole rajoilettu ainoastaan tällaisissa päätelaitteissa käytettäväksi. Lisäksi esimerkkinä oheislaitteesta käylelään korllimaista oheislaitelta, jolloin päätelaitteen 1 oheislaiteliitännästä käytetään jatkossa nimitystä korlliiitäntä. Keksintöä ei kultenkaan ole rajoitettu ainoastaan korllimaisiin oheislaitteisiin, vaan myös muiden oheislaitteiden yhteydessä, joissa käytetään yhtä tai useampaa väylää elektroniikkalaitteeseen 1 liittymisessä, voidaan soveltaa nyt esillä olevaa keksintöä. Päätelaite 1 käsittää suorittimen 2, muistia 3, jossa voi olla useampiakin erilaisia muistilohkoja, kuten lukumuistia (HOM) ja luku/kirjoitusmuistia (RAM). Lisäksi osa muistista voi olla haihtumatonta muistia, kuten EEPROM-muistia sinänsä tunnetusti. Päätelaitteessa on vielä edullisesti näyttö 4, näppälmistö 5 ja audloväli-

TAMPEREEN PATENT

neet, kuten kuuloke ja/tai kaiutin 6 ja mikrofoni 7. Päätelaitteessa 1 on edullisesti myös tiedonslintovälineet, kuten lähetin 9 ja vastaanotin 8, päätelaitteen 1 ja tiodonsiirtoverkon 10 välistä tiedonsiirtoa varten. Nämä tiedonslinovälineet 8, 9 un larkoitettu edullisesti langatonta tiedonsiirtoa varten, jolloin tiedonsiirtoverkko 10 käsittää langattoman tiedonsilrtoverkon, kuten malkavieslinverkon, langattoman lähiverkon, tai vastaavan. Päätolaite käsittää vielä korttiliitännän 11 yhden tai useamman kortin 12 liittämiseksi päälelaitteeseen 1.

Korttiliitännässä 11 on edullisesti korttiohjain 13 korttiliitäntään liitetyn 10 kortin 12 käyttämisessä tarvittavien toimintojen ohjaamiseksi. Korttiliitännässä on vielä tarvittavat väylät 14a, 14b, joiden välityksellä mm. komentoja ja dataa voidaan siirtää kortin 12 ja päätelaitteen 1 välillä. Mikäli korttiliitännässä 11 voi samanaikaisesti olla liitettynä useampia kuin yksi kortti, on korttillitännässä 11 useampia liittimiä (ei esitetty), joi-15 hin väylät 14a, 14b on kytketty.

Tässä edullisessa suoritusmuodossa kortti 12 on toteutettu siten, että sen yhteydessä on mahdollista käyttää useampaa dataväylän 14a leveyttä. Tässä käytetään ei-rajoittavina esimerkkeinä väyläleveyksistä 4- ja 8-bittisiä väyläleveyksiä. On kuitenkin selvää, että keksintöä ei ole rajoitettu ainoastaan tässä mainittuihin väylälovoyksiin. Lisäksi mainittakoon tässä yhteydessä se, että keksintöä voidaan soveltaa muidenkin väylien kuin dataväylän yhteydessä. Esimerkiksi sellaisten korttien yhteydessä, joissa on myös osoiteyäylä, voidaan osoiteväylälle tarvittaessa asettaa erilaisia vaihtoehtoisia levoyksiä, joista kulloinkin valitaan yksi käytettäväksi. Myös ohjausväylä 14b on joissakin tapauksissa mahdollista toteuttaa keksinnön mukaisesti leveydeltään valinnaiseksi.

30 Päätelaitteeseen 1 liitettävä kortti 12 voi eri sovelluksissa olla hyvinkin erilainen ja nyt esillä olevaa keksintöä ei ole rajoitettu mihinkään tiettyyn korttiin. Eräinä ei-rajoittavina esimerkkeinä tällaisista korteista 13 mainittakoon muistikortit, kuten MultiMediaCard -määritysten mukainen muistikortti tai SD Memory Card -määritysten mukainen muistikortti, tiedonsiirtokortit, kuten matkaviestintoimintoja sisältävät kortit jne. 35 Päätelaitteen korttiliitäntä 11 voi eri korttityyppejä käytettäessä olla erl-

20

25

TAMPEREEN PATENT

lainen, mutta alan asiantuntija pystyy seuraavassa esitettävien esimerkkisovellusten perusteella soveltamaan keksintöä muunkin tyyppisten korttien ja korttiliitäntöjen yhteydessä. Kuvan 1 mukaisessa keksinnön edullisen suoritusmuodon mukaisessa järjestelmässä korttina on SD Memory Card määrityston mukainen muistikortti, ja tietojen välitys kortin 12 ja päätelaitteen 1 koriliohjaimen 13 välillä suoritetaan sarjamuotoisesti noudattaen MultiMediaCard -määrityksiä. Tällöin korttiliitännässä 11 on edullisesti ainakin dataväylä 14a ja ohjausväylä 14b sekä käyttöjännitteen syöttämiseksi yksi tai useampi 0-potentiaaliin asetettu maalinja 14c (Gnd, Ground), ja yksi tai useampi käyttöjännitelinja 14d (Vcc). Ohjausväylä 14b käsittää edullisesti komentolinjan CMD, kellulinjan CLK ja piirinvalintalinjan CS (Chip Select). Dataväylän 14a linjoihin on kytketty edullisesti ylösvetovastukset R, joista kuvassa 1 on selvyyden vuoksi esitetty vain yksi.

15

20

25

30

35

10

Kuvassa 1 on esitetty myös erään tällaisen kortin 12 sisäistä rakennot ta pelkistettynä lohkokaaviona. Kortti 12 käsittää väylällityntälohkon 15, jonka välityksellä väylät 14a, 14b liitetään korttiin 12. Kortissa on edullisesti myös ohjain 16 kortin 12 toimintojen ohjaamiseksi. Kortilla 12 on edullisesti myös sisäisiä rekistereitä 17 joidenkin tietojen tallentamista varten. Koska nyt esimerkkinä käytettävä kortti 12 on mulstikortti, on korttiin 12 iäriestetty myös muistia 18, joka voi olla lukumuistia ja/tai luku/kirjoitusmuistia. Mulsti 18 voi käsittää yhtä tal useampaa muistityyppiä, kuten dynaamista muistia (DRAM), staattista muistia (SRAM), haihtumatonta muistia (kuten EEPROM, Flash). Muisti 18 voi olla toteutettu myös kokonaan tai osittain magneettisena ja/tai optisena muistina, joista ei-rajoittavina esimerkkeinä mainittakoon kiintolevy. CDROM ja DVD. Kortti 12 käsittää edullisesti vielä kellopiirin, jonka avulla muodostetaan korlin 12 eri loiminnallislen lohkojen loiminnassa tarvittavia kellosignaaleja sinänsä tunnetusti.

Keksinnön ensimmäisen edullisen suoritusmuodon mukaisessa menetelmässä kortin väyläleveyden tunnistaminen suoritetaan edullisesti seuraavasti. Menetelmän toimintaa on kuvattu myos kuvassa 2 signalointikaaviona. Kortilla 12 on joitakin rekistereitä 17, joihin on tallennettu tietoa kortin 12 ominaisuuksista. Eräs tällainen rekisteri on nopeusre-

10

15

20

25

30

35

7

kisteri SP, johon on tallennettu tieto kortin tukemasta maksimikellotaajuudesta. Käyttöjännitteiden kytkemisen jälkeen kortilla 12 suoritetaan toimintatilan alustus (lohko 201 kuvassa 2), minkä jälkeen kortti 12 on tletyssä toimintalilassa. Päätelaitteessa 1 asetetaan dataväylän 14a loveydeksi tässä vaiheessa oletusarvo, joka tässä edullisessa suoritusmuodossa on 1-bittinen dataväylä (lohko 202). Tämän jälkeen ohjain 13 lähottää komentolinjalla CMD nopeusrekisterin SP lukukomennon kortille (nuoli 203). Kortti 12 vastaanottaa komennon väyläliitännän 15 kautta, josta komento välitetään kortilla olevalle ohjaimelle 16. Ohjain 16 tulkitsee komennon ja hakee nopeusrekisterin SP sisältämän arvon (lohko 204) ja lähettää sen väyläliitännän 15 kautta päätelaitteelle 1 (nuoli 205). Päätelaitteessa 1 ohjain 13 tulkitsee vastaanotetun tiodon ja vertaa sitä määrättyihin vertailuarvoihin (lohko 206). Oletetaan tässä, että vaihtoehtoina ovat 20 MHz, 25 MHz ja 50 MHz. Lisäksi oletetaan, että mikäli maksiminopeus on ensimmäisen vaihtoehdon (20 MHz) mukainen, on kortin dataväylän leveys 1 bitti. Jos maksiminopous on toisen vaihtoehdon (25 MHz) tai kolmannen valhtoehdon (50 MHz) mukainen, on dataväylän leveys asetettavissa kortilla 12 joko 1, 4 tai 8 bittiseksi. Tällöin, jos nopeusrekisterin arvona on ensimmäinen vaihtoehto, toiminta voi tässä suoritusmuodossa jatkua ilman väyläleveyden muuttamista, koska oletusarvona on 1-bittinen väylä. Jos nopeusrekisterin arvona sen sijaan on toinen tai kolmas vaihtoehto, voidaan väyläleveydeksi valita jokin vaihtoehdoista 1, 4 tai 8 bittiä (lohko 207). Tällöin nopeampaa tiedonsiirtoa haluttaessa valitaan 1-bittinen tai 8-bittinen väyläleveys dalaväylälle. Tämän loleuttamiseksi ohjain 13 lähettää kortille 12 väyläleveyden asetuskomennon (esim. Switch), jolla uudeksi väyläleveydeksi asetetaan valittu väyläleveys, siis tässä esimerkissä 4 tai 8 bittiä (nuoli 208). Kutakin väyläleveyttä varten voidaan muodostaa oma komentonsa, tai väyläleveyden asetuskomennon yhteydessä lähetetään tieto siitä, mikä väyläleveys kortilla tulee asettaa. Kortilla tutkitaan vastaanotettu komento ja suoritetaan väyläleveyden asettaminen komennossa ilmoitetun väyläleveyden mukaiseksi (lohko 209). Sen jälkeen kun väyläleveys on vaihdettu halutuksi, kortti edullisesti ilmaisee tämän jollakın sopivalla tavalla, esimerkiksi lähettämällä kuittauskomennon tai vastaavan (nuoli 210), tai päätelaite 1 olettaa väylälevey-

→ PRH

den asettuneen tietyn viivoon jälkeen, jolloin kortin 12 ei tarvitse erikseen tiedottaa väyläleveyden asettumisesta.

Sen jälkeen kun väyläleveys on aselettu, voidaan myös päätelaitteessa ottaa valittu väyläleveys käyttöön. Esimerkiksi jos dataväylän 14a leveys on muutettu 4-bittiseksi, voidaan tietoa välittää päätelaitteen 1 ja kortin 12 välillä neljän bitin ryhmissä. Kortilla 12 ja/tai päätelaitteessa 1 voi väyläleveyden muuttamisen jälkeen olla tarve suorittaa sisäisiä muunnoksia dataväylällä 14a välitetylle datalle, kuten esimerkiksi 4-bittisen datan muuntaminen 1-bittiseksi tai 8-bittiseksi dataksi jatkokäsittelyvaiheita varten. Tämä on kuitenkin alan asiantuntijan tuntemaa tekniikkaa, joten sen tarkempi käsittely tässä yhteydessä ei ole tarpeen. Mainittakoon vielä se, että joissakin sovelluksissa ei ole tarve kirjoittaa kaikkiin dataväylän linjoihin tietoa samanaikaisesti, vaan eri linjoihin kirjoittaminen voi tapahtua määrättyjen ajoitustoleranssien puitteissa esim. peräkkäisessä järjestyksessä.

Edellä mainitut nopeusrekisterin arvot 20 MHz, 25 MHz ja 50 MHz ovat vain eräitä esimerkkejä. Esimerkiksi tavallinen MultiMediaCard™ – määritysten mukainen kortti tukee vain yhtä väyläleveyttä (1-bittinen) ja maksimikellotaajuus on 20 MHz. Kehitteillä on myös nopeampia kortteja (HSMMC, High Speed MultiMediaCard™), joissa maksimikellotaajuus voi olla 25 MHz tai 50 MHz. Dataväylä voi näissä molemmissa olla 1, 4 tai 8 bittiä.

25

30

35

29/11 '02 15:28 FAX 03 2886262

. 5

10

15

20

Keksinnön ensimmäisen edullisen suoritusmuodon yhteydessä voidaan käyttää myös jotakin muuta rekisteriä kuin mainillua nopeusrekisteriä kortin 12 tukemien väyläleveyksien selvittämiseen. Esimerkiksi kortille 12 voi olla tallennettuna tieto kortin versiosla, jolloin päätelaitteessa 1 on tieto eri versioita vastaavista tuetuista väyläleveyksistä. Tässä vaihtoehdossa päätelaite 1 lukee kortilta 12 tällaisen versiotiedon sisältävän rekisterin arvon. MultiMediaCard™ –määritysten mukaisessa kortissa versio voi tämän hakemuksen tekemishetkellä olla esim. 3.1 tai 3.2 (tai pienempi). Nopeaa tiedonsiirtoa (ja yhtä bittiä suurempia väyläleveyksiä) tukevissa korteissa 12 versiotieto on sopivimmin suurempi kuin mainittu 3.2. Yleistettynä, jos kortille on olemassa erilaisia väyläle-

29/11 '02 15:28 FAX 03 2886262

5

10

15

20

25

30

35

→ PRH

9

veysvaihtoehtoja, voidaan kortille tallennettua versiotletoa käyttää sen selvittämiseen, mikä on kortin tukema väyläleveys. Tällöin päätelaitteessa 1 on tallennettuna tietoa näistä versioista ja kunkin version tukemista väyläleveyksistä. Kortille ei kuitenkaan tässäkään vaihtochdossa tarvitse tallentaa tietoa väyläleveydestä.

Vielä eräänä vaihtoehtona edellä esitetyille rekistereille on se, että kortille 12 tallennetaan tietoa kortin tyypistä. Tällaista tyyppitiotoa voi olla esim. tieto siitä, onko kyseessä nopea kortti val hidas kortti. Hidas kortti (esim. maksimikellotaajuus 20 MHz) tukee vain yhtä väyläleveyttä. Nopea kortti (maksimi kellotaajuus esim. suurempi kuin 20 MHz) vastaavasti tukee useampia väyläleveyksiä. Muita tyyppitietoja voivat olla tieto käyttöjannitteestä (matala, low voltage/korkea, high voltage), lielo kortin fyysisestä koosta (täysikokoinen/puolikas kortti). Tässä sovelluksessa voidaan tyyppitiedon tallennuksessa käyttää tarvittava määrä esimerkiksi CSD –rekisterin bittojä.

Tarvittaessa voidaan edellä esitettyjä eri vaihtoehtoja yhdistää, mikäli yhden rekisterin tieto ei riittävällä varmuudella yksilöi kortin 12 tukemaa väyläleveyttä. Päätelaitteessa 1 on tällöin tieto eri yhdistelmien ja väyläleveykslen tolslaan vastaavuudesta.

Kuvassa 3 on esitetty keksinnön erään toisen edullisen suoritusmuodon mukaisen elektroniikkalaitteen 1 ja kortin 12 kytkentää pelkistetysti. Vastaavasti kuvassa 4 on esitetty eräs edullinen esimerkki tämän suoritusmuodon mukaisessa menetelmässä käytettävästä signaloinnista väyläleveyden selvittämisen yhteydessä. Tässä suoritusmuodossa kortti 12 ilmoittaa tukemansa väyläleveyden yhden tai useamman linjan välityksellä. Tässä el-rajoittavassa esimerkissä käytetään neljättä datalinjaa DA13, mutta myös muita linjoja voidaan käyttää. Oletetaan, että valittavissa on joko oletusväyläleveys tai jokin muu väyläleveys. Tällöin tämän suoritusmuodon mukaisessa menetelmässä kortin väyläleveys tunnistetaan edullisesti seuraavasti. Käynnistysvaiheessa, toimintatilan alustusten yhteydessä tai olennaisesti välittömästi sen jälkeen kortti 12 asettaa neljännen dataväylän DAT3 tilan ensimmäiseen loogiseen arvoon, esim. 0-tilaan (401), mikäli kortti 12 tukee muitakin väyläleveyk-

10

25

30

35

10

siä kuin oletusväyläleveyttä. Tämä voidaan aikaansaada eslm. siten, että ohjain 16 sulkee kytkimen 19, jolloin neljäs dataväylä DAT3 kytkeytyy maapotentiaaliin. Neljännen dataväylän tila on tällöin longisessa 0-tilassa. Päälelaite 1 lukee tämän neljännen dataväylän DAT3 tilan (402), ja jos se on mainitussa loogisessa 0-tilassa, voidaan päätelaltteessa 1 asettaa dataväylän leveydeksi jokin muu kuin oletusväylälevoys (403). Vastaavasti jos kortti 12 ei aseta neljännen dataväylän DAT3 tilaa lähän ensimmäiseen loogiseen arvoon, oletetaan, että kortti 12 tukee vain oletusväyläleveyttä. Datalinjan DAT3 ylösvetovastuksella R3 aikaansaadaan se, että mikäli kortilla 12 ei ole toteutettu tällaista tuettujen väyläleveyksien ilmoitustoimintoa, on datalinjan DAT3 tila päätelaitteessa 1 loogisessa 1-tilassa, joka siis tulkitaan tässä tapauksessa oletusväylaleveyttä vastaavaksi tilaksl.

15 Sen jälkeen kun päätelaite 1 on saanut tiedon kortin 12 tukemista väyläleveyksistä, lähetetään kortille 12 väyläleveyden asetuskomento (404), mikäli kortilla 12 on käytettävissä useampia eri väyläleveyksiä. Kortin 12 vastaanotettua tämän komennon kortin 12 ohjain 16 avaa kytkimen 19, minkä jälkeen neljäs dataväylä on käytettävissä datan välitykseen (405).

Edellä kuvatussa esimerkissä on siis kaksi vaihtoehtoa kortin tukemille väyläleveyksille. Mikäli vaihtoehtoja on useampia, voidaan käyttää useampia linjoja, kuten toista ja kolmatta datalinjaa, jolloin näiden linjojen tilojen yhdistelmä ilmaisee kortin 12 tukemat väyläleveydet.

Vaikka edellä oli esitetty kortin 12 tukemina väyläleveysvaihtoehtoina joko vain 1-bittinen väylä tai kolmen vaihtoehdon joukko (1/4/8 bittiä), voidaan keksintöä soveltaa myös muiden väyläleveyksien ja useampien en vaihtoehtojen tapauksessa.

Edellä mainitut väyläleveyden selvittämistoiminnot voidaan toteuttaa pääosin ohjelmallisesti edullisesti ohjaimessa 13, suorittimessa 2, tai molemmissa. On kuitenkin selvää, että myös muita toteutusvalhtoehtoja voidaan käyttää edellä esitettyjen menetelmien soveltamiseksi elektroniikkalaitteessa 1.

Nyt esillä olevaa keksintöä ei ole rajoitettu vain edellä esitettyihin suoritusmuotoihin, vaan sitä voidaan muunnella oheisten patenttivaatimusten puitteissa.

10

15

20

25

12 L2

Patenttivaatimukset:

- 1. Menetelmä elektroniikkalaitteeseen (1) liitetyn ohelslaltteen (12) väyläleveyden tunnistamiseksi, jossa oheislaitteella (12) on käytettävissä ainakin yksi väyläleveys määrätystä joukosta väyläleveyksiä, tunnettu siitä, että oheislaitteella (12) käytettävissä olevien väyläleveyksien tunnistamisessa käytetään oheislaitteelle (12) muodostettua yhtä tai useampaa indikaattoria (17, DAT3), joka välillisesti ilmaisee sen, mikä yksi tai useampi väyläleveys mainitusta joukosta väyläleveyksiä on käytettävissä oheislaitteella (12).
- 2. Patenttivaatimuksen 1 mukainen monotolmä, tunnettu siitä, että elektroniikkalaitteeseen (1) tallennetaan vertailutietua ainakin yhdestä mainitun indikaattorin arvoa vastaavista oheislaitteella (12) käytettävissä olevista väyläleveyksistä.
- 3. Patenttivaatimuksen 2 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että mainittuna indikaattorina käytotään oheislaitteelle (12) tallennettua tietoa, joka välillisesti ilmaisee sen, mikä yksi tai useampi väyläleveys mainitusta joukosta väyläleveyksiä on käytettävissä oheislaitteella (12).
- 4. Patenttivaatimuksen 3 mukainen menetelmä, tunnettu siita, etta mainittuna oheislaitteelle (12) tallennettuna tietona käytetään tietoa suurimmasta oheislaitteella (12) käytettävissä olevasta kellotaajuudesta.
- 5. Patenttivaatimuksen 3 tai 4 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että määritetään ainakin nopea oheislaite ja hidas oheislaite, jolloin mainittuna oheislaitteelle (12) tallennettuna tietona käytetään tietoa siitä, onko oheislaite (12) nopea vai hidas.
 - 6. Patenttivaatimuksen 3 mukainen menetelmä, **tunnettu** siitä, että mainittuna oheislaitteelle (12) tallennettuna tietona käytotään tiotoa ohelslaitteen (12) versiosta.

35

10

15

20

25

- 7. Jonkin patenttivaatimuksen 2—6 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että menetelmässä suoritetaan ainakin seuraavia vaiheita:
- kyselyvaihe (203), jossa elektroniikkalaitteesta lähetetään kysely oheislaitteelle (12) mainitun indikaattorin arvon lähettämiseksi elektroniikkalaitteeseen (1)
- vastausvaihe (204, 205), jossa mainitun indikaattorin arvo lähetetään oheislaitteelta (12) elektroniikkalaitteeseen (1),
- tunnistusvaihe (206), jossa verrataan mainitun indikaattorin arvoa ainakin yhteen elektroniikkalaineeseen (1) tallermelluun vertailuarvoon,
- valintavaihe (207) yhden oheislaitteella käytettävissä olevan väyläleveyden valitsemiseksi, ja
- asetusvalhe (208, 209) valitun väyläleveyden asettamiseksi oheislaitteelle (12).
- 8. Patenttivaatimuksen 1 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että elektronlikkalaitteen ja oheislaitleen välille muodostetaan ainakin yksi liitäntälinja (14a—14d), ja että mainittuna indikaattorina käytetään ainakin yhtä mainittua liitäntälinjaa (DAT3).
 - 9. Jonkin palenttivaatimuksen 8 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että menetelmässä suoritetaan ainakin seuraavia vaiheita:
 - alustusvaihe (401), jossa mainitun ainakin yhden liitäntälinjan (DAT3) arvo asetetaan vastaamaan välillisesti oheislaitteella (12) käytettävissä olevia väyläleveyksiä,
 - tunnistusvaihe (402), jossa elektroniikkalaite (1) tutkii mainitun ainakin yhden liitäntälinjan (DAT3) tilan ja vertaa mainitun liitäntälinjan (DAT3) tilaa ainakin yhteen elektroniikkalaitteeseen (1) tallennettuun vertailuarvoon,
- valintavaihe (403) yhden oheislaitteella käytettävissä olevan väyläleveyden valitsemiseksi, ja
 - asetusvaihe (404) valitun väyläleveyden asettamiseksi oheislaltteelle (12).
- 10. Järjestelmä, joka käsittää elektroniikkalaitteen (1), elektroniikkalaitteeseen (1) liitettävissä olevan oheislaitteen (12), jossa on järjestetty

käytettäväksi ainakin yhtä väyläleveyttä määrätystä joukosla väyläleveyksiä, ja joka järjestelmä käsittää väyläleveyden tunnistimen (13) elektroniikkalaitteeseen (1) liitetyllä oheislaitteella (12) käylellävissä olevan ainakin yhden väyläleveyden tunnistamisoksi, tunnettu siitä, että oheislaitteelle (12) on muodostettu yksi tal useampi indikaatlori (17, DAT3), joka välillisesti on järjestetty ilmaisomaan se, mikä yksi tai useampi väyläleveys mainitusta joukosta väyläleveyksiä on käyleltävissä oheislaitteella (12).

- 11. Elektroniikkalaite (1), jossa on väyläleveyden tunnistin (11) elektroniikkalaitteeseen (1) liitetyn oheislaitteen (12) väyläleveyden tunnistamiseksi, jossa oheislaitteessa (12) on järjostetty käytettäväksi ainakin yhtä väyläleveyttä määrätystä joukosta väyläleveyksiä, tunnettu siitä, että tunnistin käsittää lisäksi välineet (CMD, DAT3) oheislaitteelle (12) muodostetun yhden tai useamman indikaatlorin (17, DAT3) arvon selvittämiseksi, joka indikaattori (17, DAT3) on järjestetty välillisesti ilmaisemaan se, mikä yksi tai useampi väyläleveys mainitusta joukosta väyläleveyksiä on käytettävissä oheislaitteella (12).
- 20 12. Patenttivaatimuksen 11 mukainen elektroniikkalaite (1), tunnettu siitä, ellä elektroniikkalaitteeseen (1) on tallennettu vertailutietoa ainakin yhdestä mainitun indikaattorin arvoa vastaavista oheislaitteella käylellävissä olevista väyläleveyksistä.
- 13. Patenttivaatimuksen 12 mukainen elektroniikkalaite (1), tunnettu siitä, että mainittuna indikaattorina on järjestetty käytettäväksi oheislaitteelle (12) tallennettua tietoa, joka välillisesti on järjestetty ilmaisemaan se, mikä yksi tai useampi väyläleveys mainitusta joukosta väyläleveyksiä on käytettävissä oheislaitteella (12).
 - 14. Patenttivaatimuksen 13 mukainen elektroniikkalaite (1), tunnettu siitä, että elektroniikkalaitteen ja oheislaltteen vällile on muodostettu ainakin yksi liitäntälinja (14a 14d), ja että mainittuna indikaattorina on järjestetty käytettäväksi ainakin yhtä mainittua liitäntälinjaa (DAT3).

35

30

- 15. Patenttivaatimuksen 14 mukainen elektronlikkalaite (1), tunnettu siitä, ellä mainittu tunnistin käsittää välineet mainitun liitäntälinjan (DAT3) arvon tutkimiseksi.
- 16. Oheislaite (12), joka on liitettävissä elektronlikkalaitteeseen (1), joka käsittää väyläleveyden tunnistimen (11) elektroniikkalaitteeseen liitetyn oheislaitteen (12) väyläleveyden tunnistamiseksi, ja jossa oheislaitteessa (12) on järjestetty käytettäväksi ainakin yhtä väyläleveyttä määrätystä joukosta väyläleveyksiä, tunnettu siilä, että oheislaitteelle (12) on muodostettu yksi tai useampi indikaattori (17, DAT3), joka on järjesteny välillisesti Ilmalsemaan se, mikä yksi tai useampi väyläleveys mainitusta joukosta väyläleveyksiä on käytettävissä oheislaitteella (12).
- 17. Patenttivaatimuksen 16 mukainen oheislaite (12), tunnettu siitä, että oheislaltteelle (12) on tallennettu tielo suurimmasta oheislaitteella (12) käytettävissä olevasta kellotaajuudesta.
- 18. Patonttivaatimuksen 16 tai 17 mukainen oheislaite (12), tunnettu siitä, että on määrilelly ainakin nopea oheislaite ja hidas oheislaite, jolloin oheislaitteelle (12) on tallennettu tieto siitä, onko oheislaite (12) nopea vai hidas.
- 19. Patenttivaatimuksen 16, 17 tai 18 mukainen oheislaite (12), tunnettu siitä, että oheislaitteelle (12) on tallennettu tieto oheislaitteen (12) versiosta.
- 20. Patenttivaatimuksen 16 mukainen oheislaite (12), tunnettu siitä, et tä se käsittää ainakin yhden liitäntälinjan (14a—14d), ja vällneet (16, 19) mainitun liitäntälinjan asettamiseksi arvoon, joka vastaa välillisesti oheislaitteella (12) käytettävissä olevia väyläleveyksiä.
 - 21. Jonkin patenttivaatlmuksen 16—20 mukainen oheislaite (12), tunnettu siitä, että se on muistikortti.

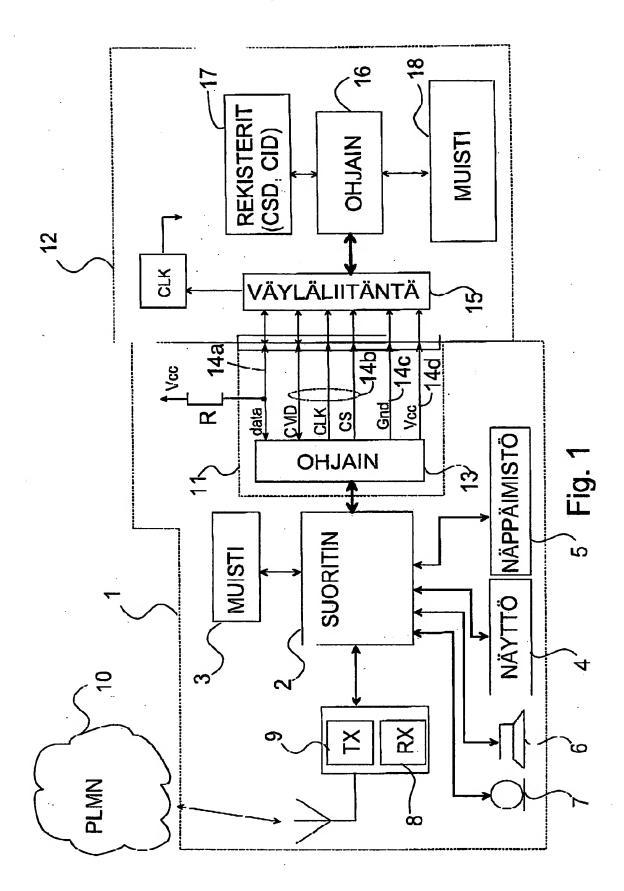
16 1 /3

(57) Tiivistelmä

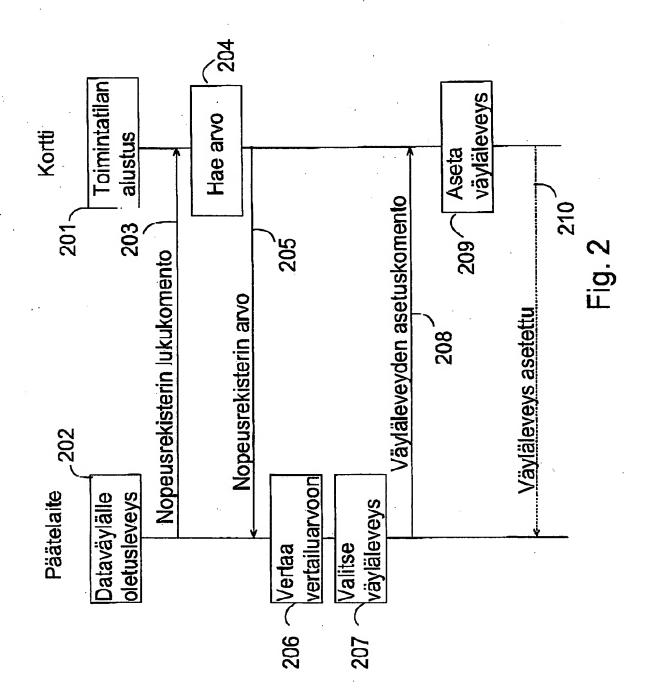
Nyt esillä oleva keksintö kohdistuu menetelmään elektroniikkalaitteeseen (1) liitetyn oheislaitteen (12) väyläleveyden tunnistamiseksi. Oheislaitteella (12) on käytettävissä ainakin yksi väyläleveys määrätystä joukosta väyläleveyksiä. Menetelmässä käytetään oheislaitteella (12) käytettävissä olevien väyläleveyksien tunnistamisessa oheislaitteelle (12) muodostettua yhtä tai useampaa indikaattoria (17, DAT3), joka välillisesti ilmaisee sen, mikä yksi tai useampi väyläleveys mainitusta joukosta väyläleveyksiä on käytettävissä oheislaitteella (12). Keksintö kohdistuu ilsäksi järjestelmään, jossa menetelmää sovelletaan, sekä elektroniikkalaitteeseen (1) ja oheislaitteeseen (12).

Fig. 2

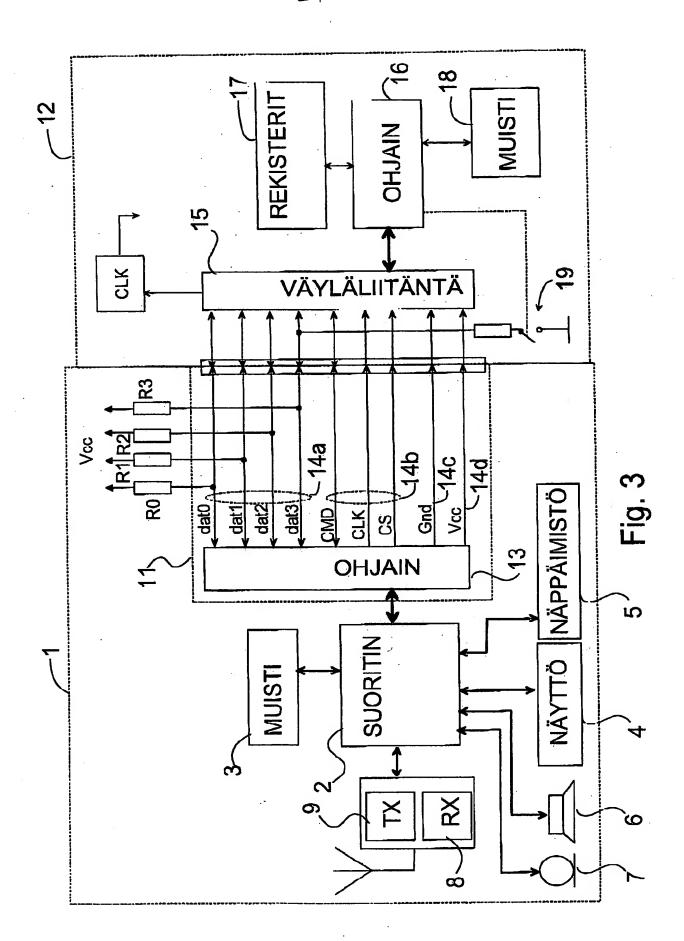
L4

Ŀ 4

L4

L4

